

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్తవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అభి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, ఏకత్రింశత్యధికశతతమాధ్యాయాస్తర్గత శ్లోకపారాయణం,
ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్యాసం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యాసాయ విఘ్నరూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయ:-131 ఏకత్రింశదధికశతతమో2ధ్యాయ: సమ్భవపర్వ

ద్రోణాచార్యతో రాజకుమారాణామస్త్రశిక్షణమ్, ఏకలవ్యస్య గురుభక్తిరాచార్యద్వారా శిష్యాణాం పరీక్షణం చ

ప్రతిగృహ్య చ తాన్ సర్వాన్ద్రోణో వచనమబ్రవీత్ ।

రహస్యేకః ప్రతీతాత్మా కృతోపసదనాంస్తథా ॥

॥ 131-5 ॥

ద్రోణ ఉవాచ

కార్యం మే కాక్షేక్షితం కిఞ్చిద్దుది సమ్పరివర్తతే ।

కృతాస్త్రైస్తత్ ప్రదేయం మే తదేతద్వదతానఘాః ॥

॥ 131-6 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తచ్ఛ్రుత్వా కౌరవేయాస్తే తూష్ణీమాసన్ విశామ్పతే ।

అర్జునస్తు తతః సర్వం ప్రతిజ్ఞే పరస్తప ॥

॥ 131-7 ॥

తతో2ర్జునం తదా మూర్ఖి సమాఘ్రూయ పునః పునః ।

ప్రీతిపూర్వం పరిష్యజ్య ప్రరురోద ముదా తదా ॥

॥ 131-8 ॥

తతో ద్రోణః పాణ్డుపుత్రానస్త్రాణి వివిధాని చ ।

గ్రాహయామాస దివ్యాని మానుషాణి చ వీర్యవాన్ ॥

॥ 131-9 ॥

రాజపుత్రాస్తథా చాన్యే సమేత్య భరతర్షభ ।

అభిజగ్ముస్తతో ద్రోణమస్త్రార్థే ద్విజసత్తమమ్ ॥

॥ 131-10 ॥

వృష్ణయశ్చాన్తకాఞ్చైవ నానాదేశ్యాశ్చ పార్థివాః ।

సూతపుత్రశ్చ రాధేయో గురుం ద్రోణమియాత్తదా ॥

॥ 131-11 ॥

స్పర్థమానస్తు పార్థేన సూతపుత్రో2త్యమర్షణః ।

దుర్యోధనం సమాశ్రిత్య సో2వమన్యత పాణ్డవాన్ ॥

॥ 131-12 ॥

అభ్యయాత్ స తతో ద్రోణం ధనుర్వేదచికిర్షయా ।

శిక్షాభుజబలోద్వ్యోగైస్తేషు సర్వేషు పాణ్డవః ॥

॥ 131-13 ॥

అస్త్రవిద్యానురాగాచ్చ విశిష్టో2భవదర్జునః ।

తుల్యేష్వస్త్రప్రయోగేషు లాఘవే సౌష్ఠవేషు చ ॥

॥ 131-14 ॥

సర్వేషామేవ శిష్యాణాం బభూవాభ్యధికో2ర్జునః ।

ఐన్ద్రిమప్రతిమం ద్రోణ ఉపదేశేష్వమన్యత ॥

॥ 131-15 ॥

ఏవం సర్వకుమారాణామిష్వస్త్రం ప్రత్యపాదయత్ ।
 కమణ్ణలుం చ సర్వేషాం ప్రాయచ్చచ్చిరకారణాత్ ॥ 131-16 ॥

పుత్రాయ చ దదౌ కుమ్భమవిలమ్బనకారణాత్ ।
 యావత్తే నోపగచ్ఛన్తి తావదస్మై పరాం క్రియామ్ ॥ 131-17 ॥

ద్రోణ ఆచష్ట పుత్రాయ తత్కర్మ జిష్ణురౌహత ।
 తతః స వారుణాస్త్రేణ పూరయిత్వా కమణ్ణలుమ్ ॥ 131-18 ॥

సమమాచార్యపుత్రేణ గురుమభ్యేతి ఫాల్గునః ।
 ఆచార్యపుత్రాత్తస్మాత్తు విశేషోపచయే2ప్యథక్ ॥ 131-19 ॥

న వ్యహీయత మేధావీ పార్థో2ప్యస్త్రవిదాం వరః ।
 అర్జునః పరమం యత్నమాతిష్ఠద్గురుపూజనే ॥ 131-20 ॥

అస్త్రే చ పరమం యోగం ప్రియో ద్రోణస్య చాభవత్ ।
 తం దృష్ట్వా నిత్యముద్యుక్తమిష్వస్త్రం ప్రతి ఫాల్గునమ్ ॥ 131-21 ॥

ఆహూయ వచనం ద్రోణో రహః సూదమభాషత ।
 అన్లకారే2ర్జునాయాన్నం న దేయం తే కదాచన ॥ 131-22 ॥

న చాఖ్యేయమిదం చాపి మద్వాక్యం విజయే త్వయా ।
 తతః కదాచిద్భుజ్జానే ప్రవవౌ వాయురర్జునే ॥ 131-23 ॥

తేన తత్ర ప్రదీపః స దీప్యమానో విలోపితః ।
 భుజ్జేక్త ఏవ తు కౌన్తేయో నాస్యాదన్యత్ర వర్తతే ॥ 131-24 ॥

హస్తస్తేజస్వినస్తస్య అనుగ్రహణకారణాత్ ।
 తదభ్యాసకృతం మత్పా రాత్రావపి స పాణ్డవః ॥ 131-25 ॥

యోగ్యాం చక్రే మహాబాహుర్ధనుషా పాణ్డునన్దనః ।
 తస్య జ్యోతలనిర్ఘోషం ద్రోణః శుశ్రావ భారత ।
 ఉపేత్య చైనముత్థాయ పరిష్వజ్యేదమబ్రవీత్ ॥ 131-26 ॥

ద్రోణ ఉవాచ

ప్రయతిష్యే తథా కర్తుం యథా నాన్యో ధనుర్ధరః ।
 త్వత్సమో భవితా లోకే సత్యమేతద్భ్రవీమి తే ॥ 131-27 ॥

